

Formanden: Under Behandlingen af denne Sag kan ogsaa den under Nr. 4 opførte Sag omtales, nemlig

Forslag til Lov om Tillæg til Lov om Rettens Pleje vedrørende Behandling af Sager angaaende Forræderi og anden landsskadelig Virksomhed m. v.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 222).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagene sattes til Forhandling.

Jensen (Gørding): Som Følge af, at jeg under Lovforslagets anden Behandling i Gaar blev kaldt ud fra denne Sal og derfor ikke fik Lejlighed til at deltage i Afstemningen om Lovforslagets § 3, som jeg vilde have stemt imod, finder jeg Anledning til at fremsætte nogle enkelte Bemærkninger om min Stilling til Lovforslaget som Helhed nu ved sidste Behandling.

Min Indstilling over for Dødsstraffen falder i alt væsentligt sammen med Biskop Berggravs offentligt fremsatte Erklæring, dog suppleret med, at det forekommer mig uforstaaeligt, at man i det hele taget vil berøve disse grove Forbrydere, hvorom der her er Tale, den fornødne Tid til at angre, hvad de har forbrudt, før de stilles for den højeste Dommer. Endvidere er det mig ogsaa meget imod, at man nu vil anvende en af de tyske Metoder, som i hele vort Folk har vakt størst Harme. Jeg mener endelig ogsaa, at Hensynet til den anklagedes Slægt og Familie burde være taget med i Overvejelserne. De paagældende er ramt haardt nok i Forvejen. Jeg har stor Medfølelse med den Dommerstand, der skal bruge denne Lov, men endnu mere med dem, der skal eksekvere Dommene. Endnu er det vel endog ikke helt fastlagt, hvem det bliver. Alle disse Grunde gør mig det umuligt at give Lovforslaget min Stemme, selv med de mange gode Ændringer, som Udvalget har foretaget.

Det smukke Forløb, som Behandlingen af denne under min Rigsdagsvirksomhed alvorligste Lov har faaet, skyldes vel ikke mindst den jævne, stilsfærdige Stemmeføring, den højtærede Justitsminister har anvendt under hele Sagens Behandling, og herfor vil jeg gerne herfra bringe Ministeren min varmeste Tak. Et kunde jeg dog have ønsket ugjort, nemlig Angrebet paa Enkeltpersoner uden for denne Sal med Navns Nævnelser her fra dette Sted. Det fore-

kommer mig, at de anholdtes Tal er højt nok, og skulde der endnu mangle en eller anden, vil Politiet og Frihedskæmperne nok naa dem uden Anvisning herfra.

Mine Meningsfæller inden for min Gruppe vil ved Afstemningen undlade at stemme, ikke fordi vi er imod Lovforslaget som Helhed, men fordi vi ikke kan stemme for Dødsstraffen.

Oluf Pedersen: Nu da dette Lovforslag forlader Folketinget, skal jeg sige, at det efter min Opfattelse er strengt, men ikke for strengt. Det, jeg beklager, er, at det ogsaa indeholder Hævn, Dødsstraf, som jeg, bortset fra Nødværge, ikke mener er berettiget. Jeg sagde det under første Behandling, og jeg gentager, at jeg mener som Biskop Berggrav, at hver fuldbyrdet Dødsdom vil betyde en Ulykke for Folkets Sag, og det vil sige, at disse forbandede Slyngler, som jo nu efter Loven vil blive henrettet, efter at deres Magt er brudt har været i Stand til at forringe vort Danmark. Naar, der er jo ingen Vej ud, man turde ikke ved at gennemføre en Folkeafstemning afvente Tilkendegivelsen af Folkets Vilje. Jeg vil tro, at naar det var gaaet op for Folk, at Dødsstraffen ikke mildner Sorgen for de efterladte eller Lidelserne for dem, der blev underkastet Tortur, saa vilde man have betænkt sig.

For at give Udtryk for, at jeg ikke ønsker en mildere Straf, om end maaske en mere gradueret end efter Lovforslaget, vil jeg her ved tredje Behandling undlade at stemme. Jeg har ved anden Behandling stemt mod Dødsstraf, og jeg har stillet det Forslag om Folkeafstemning, der dog fik nogen Tilslutning her i Tinget, en Tilslutning, som jeg takker for. Jeg synes fortsat, Folkeafstemning havde været den bedste Løsning. Det burde man have kunnet blive enig om. Det var man i alt Fald blevet enig om inden for min Gruppe, hvor Forholdet er det, at min Partifælle, som ikke er imod Dødsstraffen her, vil stemme for Loven ved tredje Behandling ud fra sin alvorlige Overbevisning.

Der er under denne Sag rettet en Række alvorlige Angreb paa fraværende Folk, ogsaa Folk uden for Rigsdagen, og selv om Angrebene maaske har været berettigede, synes jeg, de er noget letkøbte. Men der er ogsaa under denne Sags Behandling af mig rettet Angreb paa et æret Medlem, der tillige er Medlem af det høje Ministerium, og medens hans Organ hver Dag svarer mig paa det groveste, er der det besynderlige ved det, at det ærede Medlem og den højtærede Minister her i Salen har tiet stille til disse Angreb og ikke givet nogen Forklaring. Jeg har